

בש"פ 60/21 - אור שמואלי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 60/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: אור שמואלי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) במ"ת 41867-09-20 מיום 15.12.2020

תאריך הישיבה: כ"ו בטבת התשפ"א (10.1.2021)

בשם העורר: עו"ד איתי שוחט

בשם המשיבה: עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

1. לעורר מיוחסות בכתב האישום שהוגש נגדו עבירות של סחר בנשק ונשיאת נשק. לפי עובדות כתב האישום, לעורר מיוחס תפקיד מרכזי במכירת אקדחים לסוכן משטרה סמוי, תמורת סכומי כסף ניכרים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) בהחלטתו נושא הערר-עמד על הרשעותיו הקודמות של העורר ועל כך שבעברו אף נשא העורר עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. הודגש, כי לפי פסיקה רציפה של בית משפט זה, בהינתן המעשה והעושה, הכלל הפסיקתי הוא מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח. בית המשפט לא התעלם מנסיבות חייו הקשות של העורר, אשר עולות מתסקירי שירות המבחן, וביניהם התסקיר האחרון שהמליץ על העברת העורר להוסטל טיפולי, וקבע כי הואיל ומדובר במסגרת טיפולית פתוחה המחייבת את המשתתפים בה ליציאה לעבודה ללא פיקוח, אין בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, וצוין כי הצפי להצלחת הטיפול מעורפל למדי. בנסיבות אלו, נקבע כי על פי אמות המידה המקובלות, השאלות באשר לאפשרות הטיפול

והשיקום, מקומן במסגרת הטיעונים לעונש, ככל שהעורר יורשע בדין.

העורר נעצר אפוא עד לתום ההליכים בעניינו ועל כך נסב הערר שלפניי.

2. בא כוחו המלומד של העורר, עורך הדין שוחט, טען כי יש להיעתר להמלצת שירות המבחן ולשלוח את העורר לחלופת מעצר במסגרת ההוסטל "החוט המשולש". צוין, כי לראשונה הוצעה מסגרת שתאפשר את שיקומו של העורר תוך הפחתת הסיכון הנשקף ממנו, וכי יש ליתן משקל לכך שהעורר נעדר תמיכה משפחתית. בהקשר זה ציין בא כוח העורר, כי יש לראות את העבירות על רקע ההיסטוריה המשפחתית העגומה של העורר. עוד נטען, כי עיקרון השוויון מחייב אף הוא היעדרות להמלצתו של שירות המבחן ושליחת העורר לחלופת מעצר, בהינתן ההחלטות בעניינם של נאשמים אחרים באותה הפרשה שהורו על שחרורם לקהילה.

המדינה מצידה סבורה כי יש להשאיר את החלטת בית המשפט המחוזי על כנה, מטעמיה.

3. שקלתי את טיעוני הצדדים.

בתסקיר המעצר הראשון מיום 9.11.2020, עמד שירות המבחן על ההיסטוריה האישית והמשפחתית של העורר ועל כך שהעורר שולל שימוש בסמים ואלכוהול חרף עברו וחרף העובדה כי עומד נגדו כתב אישום נוסף בגין עבירות סמים, והוא אף שולל צורך טיפולי בתחום ההתמכרויות. בתסקיר זה עמד שירות המבחן על הקושי הממשי של העורר לשותף פעולה עם גורמי טיפול ועל כך שהוא אף שולל אפשרות של שילוב במסגרת ההוסטל "החוט המשולש". בהמשך, נוכח עמדתו העדכנית של העורר, התקבל האחרון להוסטל לאחר ריאיון קבלה שנערך כמפורט בתסקיר שירות המבחן מיום 14.12.2020. בית המשפט המחוזי הכריע כי בנסיבות שלפנינו אין מדובר בחלופה מתאימה לנטרול הסיכון הנשקף מהעורר. האם הכרעה זו בדין יסודה?

4. כידוע, העיתוי המקובל להכרעה בשאלות טיפוליות ושיקומיות הוא בשלב גזר הדין, אם כי בנסיבות מסוימות ניתן לחרוג מן הכלל (השוו, בשינויים המחויבים: בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פסקה 7 (21.3.2011); בש"פ 9181/20 צרקסוב נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (4.1.2021)).

בנסיבות שלפנינו מצא בית המשפט המחוזי כי החלופה המוצעת – שהינה חלופה פתוחה – לא תסכון לנטרל את הסיכון הנשקף מהעורר בהינתן עוצמת הסיכון הנשקפת ממנו ובשים לב למעורבותו העמוקה בעבירות נשק וכן לעברו הפלילי המכביד. זאת, בנוסף לכך שסיכויי ההצלחה של הטיפול המוצע מעורפלים.

5. התשתית העובדתית העומדת לפניי תומכת במסקנתו זו של בית המשפט המחוזי ולא מצאתי עילה להתערב בה. גם עיקרון השוויון אינו יכול לשנות ממסקנה זו נוכח השוני הרלוונטי בהיבטים שונים, שעליהם עמדו בתי המשפט שדנו בעניינם של העורר ושל נאשמים אחרים באותה הפרשה, הן בהיבט של היקף מעורבותם בביצוע העבירות הן בהיבט של עוצמת הראיות לכאורה לעבירות המיוחסות להם.

לפיכך החלטתי לדחות את הערר.

ניתנה היום, כ"ו בטבת התשפ"א (10.1.2021).

ש ו פ ט
